

ฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมาย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5657/2558

ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน)
บริษัทบริหารสินทรัพย์ กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด
ห้างหุ้นส่วนจำกัด เพิ่มศักดิ์บริการ กับพวกโจทก์
ผู้ร้อง
จำเลย

ป.วิ.พ. มาตรา 57

พ.ร.ก.บริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ.2541 มาตรา 7

ผู้ร้องซึ่งเป็นบริษัทบริหารสินทรัพย์ได้รับโอนสิทธิเรียกร้องที่โจทก์ซึ่งเป็นสถาบันการเงินมีต่อจำเลยทั้งสามมาจากโจทก์ โดยชอบ และศาลมีคำพิพากษาบังคับคดีตามสิทธิเรียกร้องนั้นแล้ว แม้ พ.ร.ก.บริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ.2541 มาตรา 7 บัญญัติให้ผู้ร้องเข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษานั้นได้ก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามคำแก้อุทธรณ์ของผู้ร้องว่า โจทก์ได้นำหนี้ตามคำพิพากษาที่ผู้ร้องได้รับโอนมาในคดีนี้ไปยื่นคำขอรับชำระหนี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในฐานะเจ้าหนี้มีประกันจากกองทรัพย์สินของจำเลยทั้งสามในคดีล้มละลายที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยทั้งสามเด็ดขาดแล้ว สิทธิของผู้ร้องที่จะได้รับชำระหนี้ในฐานะรับโอนหนี้ตามคำพิพากษาในคดีนี้จากโจทก์จึงชอบที่จะไปว่ากล่าวตามสิทธิที่โจทก์มีอยู่ตามวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายล้มละลาย ไม่มีกรณีที่ผู้ร้องจะเข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาจำเลยทั้งสามในคดีนี้แทนโจทก์อีก

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นพิพากษาตามสัญญาประนีประนอมยอมความให้จำเลยทั้งสามร่วมกันชำระเงิน 4,293,328.46 บาท พร้อมดอกเบี้ยกับค่าฤชาธรรมเนียม โดยผ่อนชำระหากผิดนัดงวดหนึ่งงวดใดให้ถือว่าผิดนัดทั้งหมดยอมให้โจทก์บังคับจำนองทรัพย์สินของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ขายทอดตลาดชำระหนี้ หากไม่พอให้ยึดทรัพย์สินอื่นของจำเลยทั้งสามชำระจนครบ จำเลยทั้งสามไม่ชำระ โจทก์ขอให้บังคับคดี

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้มีคำสั่งให้ผู้ร้องเข้าสวมสิทธิเป็นโจทก์แทนโจทก์เดิม

จำเลยที่ 2 และที่ 3 ยื่นคำคัดค้านขอให้ยกคำร้อง

ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า ผู้ร้องมีสิทธิเข้าสวมสิทธิแทนโจทก์ได้ ส่วนจำเลยที่ 2 และที่ 3 จะเป็นบุคคลล้มละลายหรือไม่อย่างไร และผู้ร้องจะบังคับแก่จำเลยที่ 2 และที่ 3 ได้หรือไม่ ก็ต้องไปว่ากล่าวเป็นอีกเรื่องหนึ่ง

จำเลยที่ 2 และที่ 3 อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ

จำเลยที่ 2 และที่ 3 ฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาตามฎีกาของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ว่า ผู้ร้องมีสิทธิเข้าสวมสิทธิแทนโจทก์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาได้หรือไม่ เห็นว่า ผู้ร้องซึ่งเป็นบริษัทบริหารสินทรัพย์ได้รับโอนสิทธิเรียกร้องที่โจทก์ซึ่งเป็นสถาบันการเงินมีต่อจำเลยทั้งสามมาจากโจทก์แล้วโดยชอบ และศาลมีคำพิพากษาบังคับคดีตามสิทธิเรียกร้องนั้นแล้ว แม้พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ.2541 มาตรา 7 บัญญัติให้ผู้ร้องเข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษานั้นได้ก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตาม

คำแก้อุทธรณ์ของผู้ร้องว่า โจทก์ได้นำหนี้ตามคำพิพากษาที่ผู้ร้องได้รับโอนมาในคดีนี้ไปยื่นคำขอรับชำระหนี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในฐานะเจ้าหนี้มีประกันจากกองทรัพย์สินของจำเลยทั้งสามในคดีล้มละลายที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยทั้งสามเด็ดขาดคดีหมายเลขแดงที่ ล.7822/2552 ของศาลล้มละลายกลางเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2552 สิทธิของผู้ร้องที่จะได้รับชำระหนี้ในฐานะรับโอนหนี้ตามคำพิพากษาในคดีนี้จากโจทก์ จึงชอบที่ว่ากล่าวตามสิทธิที่โจทก์มีอยู่ตามวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายล้มละลาย ไม่มีกรณีที่ผู้ร้องจะเข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาจำเลยทั้งสามในคดีนี้แทนโจทก์อีก ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษายืนตามคำสั่งศาลชั้นต้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ฟังขึ้น เมื่อกรณีเป็นเรื่องเกี่ยวด้วยการชำระหนี้อันไม่อาจแบ่งแยกได้ ศาลฎีกาให้มีผลถึงจำเลยที่ 1 ที่มีได้อุทธรณ์และฎีกาด้วยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 245 (1) ประกอบมาตรา 247

พิพากษากลับ ให้ยกคำร้องของผู้ร้อง ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสามศาลให้เป็นพับ

(จිරินติ หะวานนท์-พรเทพ อัมพรกลินแก้ว-พิศิษฐ์ สุดลาภา)

ศาลจังหวัดหนองคาย - นายบุญธรรม ตุกชูแสง

ศาลอุทธรณ์ภาค 4 - นายรัชชชัย นิธิพิเชฐ

แหล่งที่มา

กองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

แผนก

หมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้น

พ270/2544

หมายเหตุ